

Dinesen: Der er en enkelt Yttring af den ærede Ordfører, som jeg gjerne vilde — jeg vil ikke sige anholde strax, men dog drage frem, første Gang, jeg hørte den. Jeg havde egentlig ventet den ved tidligere Forhandlinger og ligesaa tidligere i Dag, idet jeg ikke troede, at den vilde blive oplyst til Slutningen. Det var nemlig hans Bemærkning om, at naar nu Midlerne ere anvendte til Besæftningen, er det derved hindret, at de kunne anvendes til Flaadens Udvikling. Jeg havde ventet den fra den ærede Ordfører nu paa dette Tidspunkt, da han søger at gjøre sig gode Venner med Svøfficererne ved at drage dem og, hvad de have sagt, frem baade ved den ene og den anden Veilighed. Der er i den Anledning Grund til at oplyse om, at Regtelse af Midler til Flaadens extraordinære Udvikling har den ærede Ordfører ført Ordet for, længe før der var Tale om at begynde paa saadanne Besæftningsforanstaltninger som den, vi her omdebattere, og han har været Ordfører for at nægte dem lige fra det Dieblis, Svøværnsloven af 1880 blev given. Det kan altsaa derved godtgjøres, at de, der have samme Mening som han, ogsaa paa dette Omraade finde, at det bestaaende Forvarsvesen er godt nok. Der er endnu et Par enkelte andre Ytringer af den ærede Ordfører, som jeg vil tillade mig at gjøre en kort Bemærkning om. Naar han for det Første har villet sammensille Grundlaget for Forvarsvesenets Ordning af 1867 med, hvad der nu er ført igjennem i den senere Tid, og har villet stille disse to Ting i Mod sætning til hinanden, da paa staar jeg efter den Mening, jeg har om Forholdene, at der ingen saadan Mod sætning er. Baa de Tillæget til Hærsordningen af 1880 og de Forvarsforanstaltninger, Regjeringen har gennemført i de senere Aar, ere kun en Udvikling af Principet fra 1867, ganske simpelt kun en Udvikling af dette Princip. Man har ikke paa nogen Maade havt til Hensigt med de Foranstaltninger, der nu gennemføres, at indstrænke Evnen til at kunne forsvare større Dele af Landet. Man har villet sætte sig i Stand til, at det, der er Hærens Basis, Hovedstaden, hvor Hæren har sine Beholdninger, hvor Flaaden har sit Løse osv., var dækket saaledes, at Hær og Flaade med større Sikkerhed kunde kæmpe paa Steder, der vare sjernt fra dette Sted, end naar der ikke var en saadan Dækning til Stede. Jeg hører ikke til dem, der regne sig til de militære Sagkyndige. Jeg ser Sagen ganske simpelt saaledes, at jeg som Medlem af denne Forsamling har en Pligt til at sætte mig saa godt ind i Forholdene som nu-

ligt, og naar jeg har dannet mig en Mening om dem, da at udtale denne min Mening. Den Pligt have vi for Resten Altsammen. Saa jagde den ærede Ordfører ogsaa, at vi, der forsvare Forvarsvesenets Udvikling, i sin Tid stod paa samme Maade, som man stod før 1864, og saa udviklede han som Følgerne af de militære Bestræbelser, der gik forud for 1864, at man havde tabt en Del af Landet osv. Jeg tror nu ikke, at dette, at man tabte en Del af Landet, var en Følge af de Bestræbelser, der bleve udførelde før 1864, jeg tror snarere, at hvad der var medvirkende til, at Resultatet blev saadant, var, at de, der vilde gjøre noget Alvorligt for Forsvaret før 1864, bleve standse i Gennemførelsen af, hvad de ansag for rigtigt. Det tror jeg langt snarere, man kan sige, og da jeg har denne Mening, er denne Opsættelse ogsaa bestemmende for mig, naar jeg alle Dage, saa længe vi have behandlet disse Spørgsmaal, har været en ivrig Tilhænger af at faae Forvarsagen ført igjennem, saaledes som stet er.

Clausager: Jeg vil ganske sikkert give den ærede Krigsminister Ret i, at enhver Vælger ikke kan have Forstand paa alle mulige Ting, og den ærede Minister har ogsaa Ret i, at heller ikke han har Forstand og Indsigt i alt Muligt. Men een Ting tror jeg dog, at han samtidigt maa give mig Ret i, nemlig, at alle Folkethingsvælgerne ere klare over og have god Forstand paa, at den Anvendelse, som den ærede Minister har gjort af Statens Midler, er i Strid med vor Grundlov og Forsatning. Dette er, forekommer det mig, hele Pointet i denne Sag, og det var dertil, at mit Spørgsmaal refererede sig, om den ærede Minister virkelig troede, at de Forvarsforanstaltninger, som ere tilbebragte, saaledes som stet er, kunne tænkes at være til Held og Gavn for Landet i Fremtiden. Til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgfreds (Dinesen) vil jeg blot sige, at hans Glæde over, at Sympathien for hans Meningsfællers Foranstaltninger er saa hyppelig tiltagende i Landet, turde maaste være lidt forhøjet.

Den svingerende Ordfører (Holstein-Ledreborg): Naar det ærede Medlem fra Frederiksborg (Dinesen) endnu efter Alt, hvad der er stet her i Landet, ikke er bleven kureret for den Tro, at vi, der som vi havde havt en stærkere Dannevirkeftilling (Afbrudelse af Dinesen) naa, eller Dybbøl eller Fredericia, eller hvad det nu skulde være, kort sagt bedre Forvarsmidler i 1864, da kunde have modstaaet to Stormagter længer,